

Nr 408.

Av herrar Svärd och Cassel, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1951/52 till arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 135 angående anslag för budgetåret 1951/52 till arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen har bl. a. frågan om viss reducering av personalen vid länsarbetsnämnderna upptagits till prövning.

Inom länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar finnas som regel tre personalkategorier, nämligen utredningspersonal, byggnadskontrollanter och biträdespersonal. Avdelningarna stå som regel under ledning av en förste assistent i lönegrad 22. Utredningsavdelningarna utgöras f. n. av 10 befattningshavare i 19:e och 375 i 16:e lönegraderna. Antalet byggnadskontrollanter uppgår till 48. Totala antalet biträden för byggnads- och utlänningsavdelningarna uppgår till 120, varav emellertid större delen är att hänföra till byggnadsavdelningarna. Det är således ett icke obetydligt antal personer som sysselsätts inom länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar.

I motioner till årets riksdag (I:371, II:485) har hemställts att byggnadsregleringen skulle släppas så vitt avsåge byggande av bostadshus samt utförande av sådana andra anläggningsföretag som beräknades draga en kostnad å högst 30 000 kronor. Ett av de skäl som lågo till grund för yrkandet var, att byggandet av bostadshus som regel förutsatte statliga lån och att man funne det onödigt att behandla byggnadsfrågan dubbelt — både hos de lånebeviljande myndigheterna och hos de myndigheter som lämnat tillstånd till investeringen. Det förfaringssätt, som sistnämnda myndigheter använda vid sin kontroll, skiljer sig endast obetydligt från den kontroll som utövas genom bostadsstyrelsen och de organ som äro underställda denna vid prövningen av ansökningar om statliga lån. Vid bifall till dessa motioner skulle uppenbarligen en stor del av det administrativa arbete, som nu utföres å länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar, falla bort. På grund härav skulle personalen högst väsentligt kunna inskränkas. Att här närmare precisera hur stor personalstyrka som skulle behöva kvarstå å avdelningarna är av naturliga skäl icke möjligt. Det synes sålunda önskvärt att vederbörande utskott vid behandlingen av propositionen låter verkställa utredning om behovet av arbetskraft på byggnadsavdelningarna, varvid hänsyn tages

till den begränsning av arbetsuppgifterna som bleve följden av bifall till motionerna I:371 och II:485 till årets riksdag.

Departementschefen har vidare i proposition nr 135 föreslagit en reduktion av länsarbetsnämnderna med en ledamot. Han har således icke ansett sig kunna tillstyrka 1950 års arbetsmarknadsutrednings förslag om en minskning av antalet ledamöter med tre. Vägande skäl tala emellertid för utredningens förslag. Utredningen anför bl. a.

För arbetslöshetskassorna är arbetsförmedlingen, dess effektivitet och dess funktionssätt av väsentlig betydelse. Utredningen har emellertid vid sina förfrågningar fått den uppfattningen, att behovet av den speciella sakkunskap, som de ifrågavarande ledamöterna representera, som regel endast framträder i ett relativt litet antal ärenden. För flertalet ärenden synes en mera allmän kunskap om och erfarenhet av arbetsmarknadsfrågor vara på en gång tillräcklig och nödvändig. Kontakten med landsting m. fl. torde — såsom sker i fråga om andra betydande intresser i arbetsförmedlingen — mycket väl kunna upprätthållas utan speciell representation i nämnden. Under sådana förhållanden torde enligt utredningens mening kostnads- och administrativa skäl få fälla utslaget, och särskilda ledamöter, som företräda landsting, städer utanför landsting, hushållningssällskap och arbetslöshetskassor, sålunda icke ingå i nämnderna.

En minskning av antalet ledamöter i överensstämmelse med utredningens förslag kommer att medföra icke obetydliga kostnadsbesparingar. Det synes oss sålunda önskvärt att länsarbetsnämnderna få den sammansättning utredningen förordat.

Även beträffande arvodena till länsarbetsnämndernas ledamöter har utredningen framlagt vissa förslag, vilka skulle innebära en årlig besparing på ca 65 000 kronor. Vi ansluta oss helt till detta förslag, som enligt vår mening bör genomföras utan avvaktan på resultatet av översynen av grunderna för ersättning för uppdrag såsom ledamot o.s.v. i statliga nämnder, råd och liknande organ.

Under återopande av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta

dels att arbetskraften på länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar skall minskas i den utsträckning som ett bifall till motionerna nr I:371 och II:485 gör möjligt,

dels att antalet ledamöter vid länsarbetsnämnderna skall minskas med tre,

dels ock att arvodena till länsarbetsnämndernas ledamöter skola bestämmas i enlighet med det av arbetsförmedlingsutredningen framlagda förslaget.

Stockholm den 10 april 1951.

G. Svärd.

Leif Cassel.